

Als je het hebt over Radio Veronica, dan zie je het voor je: stoere dj's die op een schip dobberen midden op de Noordzee, stormen trotseren, sigaret in de mond, plaat in de hand, en ondertussen heel Nederland trakteren op de nieuwste popmuziek. Het romantische beeld van de zeezender. Maar... hoe echt was dat beeld eigenlijk? Want de meeste Veronica-dj's zaten helemaal niet op zee. Ze zaten veilig op het droge, in een villa aan de Lapersveld in Hilversum, compleet met voor die tijd luxe studio's. De zee was vooral voor de techniek – en voor een klein groepje diehards dat wél aan boord moest.

Veronica was dus zowel rebels op zee als keurig Hilversums op land. En precies die tegenstelling maakte de magie compleet.

De waarheid was namelijk dat bijna alle programmering van Veronica gewoon in Hilversum werd opgenomen. Vanuit villa Veronica werden de banden volgesproken door dj's als Tineke de Nooi, Lex Harding, Rob Out, Jan van Veen, Joost den Draaijer (Willem van Kooten) en later ook Tom Collins. De sfeer van zee – wind, golven, avontuur – werd dus vaak gecreëerd door bandjes die netjes naar het schip werden gebracht.

En waarom gingen de meeste dj's nauwelijks aan boord? Heel simpel: het was geen pretje daar. Het schip de Norderney lag voor de kust van Scheveningen. Soms dagenlang, soms weken. Het schommelde, het stonk naar diesel en zout water, en de voorzieningen waren minimaal. Geen luxe, nauwelijks privacy en bij slecht weer ronduit beroerd. Alleen de technici, nieuwslezer, en nautisch personeel, waren vaak echt op zee te vinden. Zij moesten live schakelen, banden instarten, en ervoor zorgen dat Veronica overeind bleef tijdens storm. De dj's zelf kwamen hooguit voor speciale gelegenheden aan boord: een live-uitzending, een jubileum, of als er opnames moesten worden gemaakt die écht niet in Hilversum konden. Het kwam ook wel eens voor met storm of andere omstandigheden dat de bemanning aan boord het geheel over moesten nemen, er vanuit gaande dat ze daar ook wel wat muziek hadden, maar de programmering viel daar wel letterlijk mee in het water.

Voor de vele vaste land DJ's was het een soort rite de passage: Zo eens in de zomer met rustig water meedraaien op het schip, om eens te voelen hoe dat op zee is, maar daarna met volle vaart terug naar de villa met koffie, luxe apparatuur en een redactiesecretaresse binnen handbereik.

En toch – Veronica voelde wél alsof het allemaal van zee kwam. Dat kwam door de manier waarop de programma's klonken. De jingles, vaak gemaakt door de Veronica Drive-In Show, gaven het gevoel van avontuur. De stemmen van iconen als Lex Harding, Rob Out en Joost

den Draaijer klonken brutaal, losjes, anders dan de stijve omroepstemmen van Hilversum 1 of 2. Programma's als Tineke Show, Goud van Oud, Top 40 en de Lexjo gaven luisteraars het idee dat ze contact hadden met een parallelle wereld – een wereld van vrijheid, zon, zee en popmuziek.

Dus ja, Veronica was deels een illusie. De meeste dj's zaten niet op de golven, maar in een villa met uitzicht op de vijver van Hilversum. Maar die illusie was zó krachtig dat het niet uitmaakte. Want Veronica gaf Nederland het gevoel van zee, zelfs als je onder de dekens lag met een transistorradio. En dat gevoel, die magie, maakt het verhaal van Veronica tot op de dag van vandaag groter dan het leven zelf.

Dit delen:

[Share op Facebook \(Opent in een nieuw venster\)](#) Facebook

[Delen op X \(Opent in een nieuw venster\)](#) X